

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. február 5. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r. **vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. november 10. napján kihirdetett B.239/2006/28. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg**:

IV.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt 1 rb, a Btk. 282/C.§ (2) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (4) bekezdés II. tétele szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

Ezért öt az 5 (öt) év közügyektől eltiltás mellékbüntetés érintetlenül hagyásával főbüntetésül 3 (három) évi börtönre ítéli.

XIV.r. vádlottnak a társtettesként, bűnszövetségben, üzletszerűen, megszerzéssel és az országba behozatallal elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetteként értékelt bűncselekményét 1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő társtettesi minőségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

Ezért és terhére megállapított más bűncselekmény miatt vele szemben az első fokú bíróság által megállapított fő- és mellékbüntetést tekinti halmazati büntetésként kiszabottnak.

XXIX.r. vádlott terhére bűnszövetségben, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetteként értékelt bűncselekményt 1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulata szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított bűncselekmény miatt az első fokú bíróság által megállapított büntetést tekinti kiszabottnak.

A másodfokú eljárásban összesen 135.090 (százharmincötezer-kilencven) Ft bünygyi költség merült fel, melyből IV.r. vádlottat 88.705 (nyolevannyolcezer-hétszázöt) Ft, XIV.r. vádlottat 46.385 (negyvenhatezer-háromszáznyolcvanöt) Ft terheli.

Felhívja az első fokú bíróságot IV.r. és XXIX.r. vádlottak vonatkozásában a vagyonek Kobzásra vonatkozó különleges eljárás lefolytatására.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét IV.r., XIV.r. és XXIX.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2006. november 10. napján kelt B.239/2006/28. szám alatti ítéletével 31 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet IX.r., XIII.r., XXII.r., XXIV.r., XXVI.r., XXX.r., XXXI.r., XXXV.r., XXXVI.r., XLI.r., XX.r., XLIII.r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett. A másodfokú eljárásban II.r., XI.r., XV.r. és XIX.r. vádlottak és védőik a fellebbezést visszavonták, így a másodfokú felülbírálat rájuk sem terjedt ki. A Győri Ítéltábla a 2008. május 7. napján kelt B.66/2007/65. szám alatti ítéletével a fellebbezéssel érintett vádlottak közül I.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., X.r., XII.r., XVII.r., XVIII.r., XXI.r., XXXIV.r., XXXIX.r. XLIV.r. vádlottak vonatkozásában hozott határozatot, míg az eljárást IV.r., XIV.r. és XXIX.r. vádlottak vonatkozásában elkülönítette.

A megyei bíróság IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnszövetségben, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. XIV.r. vádlott bűnösségét társtettségben, bűnszövetségben, üzletszerűen, megszerzéssel és az országba behozattal elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetében és lősszerrel visszaélés büntetében állapította meg. Ezért - halmazati büntetésül - 5 év 2 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. XXIX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés vétségében és bűnszövetségben, forgalomba hozattal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért - halmazati büntetésül - 2 évi - végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte, elrendelve pártfogó felügyeletét. IV.r. és XIV.r. vádlott esetében a szabadságvesztésbe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnygyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen IV.r. vádlott és védője, XIV.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, míg XXIX.r. vádlott és védője a bűnszövetség mellőzése és a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában XXIX.r. vádlott vonatkozásában a súlyosító körülmények közül a halmazatra utalást mellőzni indítványozta és utalt arra, hogy e vádlott esetében a szabadságvesztés-büntetés felfüggesztése indokolatlan volt, terhére bejelentett

ügyészi fellebbezés hiányában azonban a másodfokú eljárásban a büntetés súlyosítására nem kerülhet sor. Egyebekben mindhárom vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Bf.66/2007. szám alatt folyó ügy lekülönítésére azért került sor, mert IV.r. és XIV.r. vádlottak vonatkozásában bizonyítás felvételét látta szükségesnek az ítélőtábla, míg XXIX.r. vádlott a tárgyalásra nem volt szabályszerűen idézhető.

IV.r. vádlott vonatkozásában az alapeljárásban a vádlott védője Sz1 és Sz2 igazságügyi orvos-, illetve igazságügyi elmeorvos szakértők által készített magánszakvéleményt nyújtott be, melyben a szakértők úgy foglaltak állást I.r. vádlott vizsgálatát követően, hogy a vádlottnál az elkövetés idején kábítószer függőség nagy valószínűséggel megállapítható. A magánszakvélemény megállapítására figyelemmel indokoltta vált tehát I.r. vádlott igazságügyi orvosszakértői vizsgálatának elrendelése.

XIV.r. vádlott kábítószer függőségét már az első fokú eljárásban vizsgálták. Ekkor a V-i Igazságügyi Szakértői Intézet szakértői, Sz3 és Sz4 szakértők akként nyilatkoztak, hogy a vádlott sem a vizsgálatkor, sem az elkövetéskor nem minősült kábítószerfüggőnek. A másodfokú alapeljárásban XIV.r. vádlott védője szintén magánorvos-szakértői véleményt és szaktanácsadói véleményt csatolt be a vádlott kábítószer függőségével kapcsolatosan. A magánszakvéleményt adó, Sz2 és Sz5 szakértők a vádlott vizsgálatát követően arra a megállapításra jutottak, hogy XIV.r. vádlottnál 2003. végétől őrizetbe vételéig kokainfüggőség állapítható meg. Sz6 szakértő a szaktanácsadói véleményben a szakértő társaikkal egyező véleményre jutott, megállapítása szerint XIV.r. vádlott 2004. augusztusáig, letartóztatásáig terjedő időszakban drogfüggő volt. Az ítélőtábla a magánszakvéleményt és szaktanácsadói véleményt megküldte az eredeti orvosszakértői véleményt készítő szakértőknek, akik a rendelkezésre álló iratok áttanulmányozását követően megállapították, hogy a korábban adott véleményükhöz képest a magánszakértői vélemény és szaktanácsadói vélemény nem tartalmaz olyan újabb tényállást, információt, objektív körülményt, amely indokoltta tenné, hogy az előzőekben adott véleményükön módosítsanak, azt tehát változatlan formában továbbra is fenntartják.

Az ítélőtábla az elrendelt bizonyításra tekintettel az ügyben másodfokú tárgyalást tűzött, melyre megidézte a V-i Igazságügyi Szakértői Intézet szakértőit, Sz4t és Sz3-t, akik a szakvéleményüket továbbra is fenntartották, illetve ismertette a másodfokú eljárásban beszerzett szakvéleményeket is. A bizonyítás felvételének eredményeképpen a másodfokú tárgyaláson XIV.r. vádlott védője továbbra is annak az álláspontjának adott hangot, hogy az azonos ténybeli alapból eredő szakvélemények egymásnak ellentmondanak, eltérő megállapításokat tartalmaznak XIV.r. vádlott kábítószer függőségét illetően, ezért új szakértő kirendelésére tett indítványt, melyet az ítélőtábla az alább olvasható indokolás szerint elutasított, további bizonyítás felvételét nem találta szükségesnek.

I.r. vádlott védője a másodfokú tárgyaláson a bejelentett fellebbezést fenntartva az ítélet megalapozatlanságára hivatkozott a Be. 351.§ /2/ bekezdés d/ pontjára alapítva, mivel álláspontja szerint az I. fokú bíróság a tényállás megállapítása során tényről tényre helytelen

következtetést vont le. **XXI.r.vádltott** nyomozati vallomásában csupán utalást tett **I.r.** esetében olyan körülményekre, amelyek miatt a kábítószerrel személye összefüggésbe hozható, konkrét tevékenységről azonban nem tudott beszámolni, s ilyen a lehallgatási anyagból sem állapítható meg, mivel abból sem vonható egyértelmű következtetés arra, hogy a védenca a tényállásban megjelölt mennyiségű, fajtájú kábítószerre nézve a kereskedést befejezett formában kifejtette. Minden kétséget kizáróan tehát nem nyert bizonyítást, hogy a kábítószer az adott esetben gazdát is cserélt oly módon, hogy annak ellenértéke a lehallgatási anyagban meghatározott összeg. Ítéleti bizonyossággal tehát olyan adatokat nem sikerült igazolni az első fokú eljárásban, amelyek a bűnösség kimondásához, a cselekmény minősítéséhez elengedhetetlenül szükségesek lettek volna. Ezt a tényt a védő érvelése szerint az első fokú bíróság is elismerte, amikor indokolásában maga is arra hivatkozott, hogy e körben a tényállás becslésen alapszik. A kétséget kizáróan nem bizonyított tényt, pedig a vádltott terhére értékelni nem lehet, ezért első sorban a vádltott felmentésének van helye. Másodlagosan a beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemények adataira alapítva a vádltott kábítószer-függőségének kimondása, ebből következően a cselekmény eltérő, enyhébb minősítése, ezáltal az első fokon kiszabott büntetés lényeges mérséklése indokolt.

XIV.r. vádltott vádltott védője az általa előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítását követően indítványozta, hogy az ítélőtábla a védelem által becsatolt orvosszakértői véleményt fogadja el, s ebből következően a vádltott kábítószer-függőségét állapítsa meg, amely így indokoltta teszi a cselekmény enyhébb, a Btk. 282/C. § /4/ bekezdése szerinti minősítését, amely lényegesen enyhébb büntetés kiszabását teszi szükségessé.

XXIX.r. vádltott védője a másodfokú tárgyaláson az írásban benyújtott fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint ugyanis a bünszövetség, mint minősítő körülmény egyik kritériuma az adott cselekmény kapcsán hiányzik, a tényállás nem tartalmaz olyan tényeket, amelyek a szervezettségre utalának, ellenkezőleg, az állapítható meg, hogy az adott cselekmények alkalmoszerűen felvetődőek voltak a vádltottak részéről. Ezért elsősorban a cselekmény eltérő minősítésére és a büntetés enyhítésére tett indítványt, ez utóbbi kérelmét - amely ezen belül lényegében a felfüggesztés próbaidejének mérséklésére irányult - az adott minősítés mellett másodlagosan is indokoltnak látta az időmúlásra, a vádltott magára és társaira nézve is beismerő, terhelő vallomására tekintettel, utalva arra is, hogy védenca büntetett előéletét a büntetésre kiható módon súlyosító körülményként nem lehet értékelni, tekintve, hogy korábban nem ilyen jellegű bűncselekmények miatt került elítélésre.

A fellebbviteli főügyészség az átiratához képest némileg módosította indítványát. **XXIX.r. vádltott** vádltott vonatkozásában a minősítéssel kapcsolatos álláspontját továbbra is tartotta, míg **I.r.** vádltott esetében a beszerzett orvosszakértői vélemény alapján a tényállást kiegészíteni indítványozta azzal, hogy a vádltott kábítószer-függőként követte el a terhére rótt bűncselekményt, ennek megfelelően annak minősítése is ehhez kell, hogy igazodjon. A tényállást ezen túlmenően azzal is kérte kiegészíteni az ott megjelölt adatok alapján, hogy **I. r.** vádltott esetében az általa értékesített kábítószer ellenértéke 3.185.000 Ft, míg ugyanez **XXIX.r. vádltott** vádltott esetében 97.000 Ft volt. Erre nézve a két vádltott vonatkozásában a Btk. 77/B. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján vagyoneklobzás alkalmazását indítványozta, míg

XIV.r. vádlott vádlott esetében a hiányzó adatok miatt erre nem látott lehetőséget. Perbeszédében reagált az elhangzott védői perbeszédre is, ezen belül utalt arra, hogy a bünszövetség **XXIX.r. vádlott** védőjének érvelésével ellentétben az ügyben megvalósult, a vádlottak közt kimutatható volt az a kapcsolat, amelyre alapítva a kábítószer beszerzése minden esetben biztosított volt. Utalt az ügyész arra is, hogy a büntetett előélet önmagában súlyosító körülmény, csupán annak súlyánál értékelendő, hogy ugyanazért, vagy más bűncselekményért volt a terhelt korábban büntetve. **I.r. vádlott** védőjének hivatkozását ugyancsak nem látta elfogadhatónak, mivel álláspontja szerint a tényállás - a kábítószer fajtáját, mennyiségét illetően - mindenben megfelelően a rendelkezésre álló bizonyítékokon alapszik, csupán a le nem foglalt kábítószerre nézve, a hatóanyagtartalmat tekintve történt becslés, oly módon, hogy a hivatkozott BSZKI által készített táblázat legkedvezőbb adatait vette alapul az első fokú bíróság tényállásának megállapítása során.

I.r. vádlott védője a fellebbviteli főügyészség vagyonek Kobzásra irányuló indítványának elutasítását indítványozta viszontválaszában, míg a jelenlévő **XIV.r. vádlott** csatlakozva védőjéhez az általuk becsatolt igazságügyi orvosszakértői vélemény elfogadását kérte, továbbra is fenntartva azon véleményét, hogy a **V-i** Igazságügyi Orvosszakértői Intézetben - az ő közreműködése hiányában - megfelelő szakértői vizsgálatára nem került sor, így az adott szakvélemény másodfokú tárgyaláson történt szakértők általi megerősítése, fenntartása sem vezethet annak elfogadásához. **XXIX.r. vádlott** vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt felszólalni.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az alapügyben a számos vádlottat érintő, sokrétű cselekményre nézve igen széles körű bizonyítást folytatott le az eljárási szabályok megsértése nélkül. A bizonyítás során beszerzett minden lehetséges bizonyítékot, amely az adott tényállás megállapításához szükségeltetett a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában. Ezen bizonyítékok értékeléséről - az ügy összetettségéhez képest - is kellően számot adott ítéletében. A tényállás ezen részében teljes egészében az ily módon megfelelően értékelt és mérlegelt bizonyítékokon nyugszik, a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt - megalapozatlanságot eredményező - egyetlen hibában sem szenved.

Ekként **I.r. vádlott** vonatkozásában sem kerülhetett sor ettől eltérő tényállás megállapítására és a vádlott felmentésére. Az első fokú bíróság a beszerzett lehallgatási anyag birtokában megfelelő, életszerű és logikus következtetések útján jutott arra a megállapításra, hogy a vádlott az első fokú ítéletben terhére megállapított cselekményt az ott írtak szerint elkövette.

Az iratokból megállapíthatóan az első fokú bíróság igen részletes és alapos bizonyítást folytatott a vádlottak vonatkozásában drogfüggőségüket illetően is. Nyilvánvalóan ennek szükségessége csak azon vádlottak esetében merülhetett fel, akik erre nézve maguk is vallomást tettek, az adott tényre hivatkoztak, vagy ilyen jellegű adatok más módon vonatkozásukban felmerültek. Ilyen szempontból sem mulasztott az első fokú bíróság tehát akkor, amikor minden ráutaló körülmény hiányában nem végeztette el valamennyi vádlott,

így **I.r.** vádlott vonatkozásában sem az orvosszakértői vizsgálatot az esetleges kábítószer-függőség kérdésére nézve. Ugyanakkor a másodfokú eljárásban a vádlott **Sz2** és **Sz7** szakértők által, **Sz6** szaktanácsadói véleményével alátámasztva magánszakvéleményt terjesztettek elő, amely megállapításaira nézve indokolttá tette az ítélet előtti eljárásban is bizonyítás felvételét. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság bizonyítás felvételét rendelte el, **I.r.** vádlott vonatkozásában.

Az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Gyi Intézete által adott OSZ.: 5077/2008. számú szakvélemény lényegében azonos megállapítást tartalmazott a magánszakvélemény megállapításával, mivel rögzítette a vizsgálat eredményeként, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése idején feltételezhetően (objektív adatok hiánya miatt azonban határozott bizonyossággal nem állíthatóan) kokainnal kapcsolatban kóros kábítószer-függőségben szenvedett. A szakértők által végzett vizsgálatnál pontosabb vizsgálat elvégzésére, a jelentős időmúlásra is figyelemmel reális lehetőség nincs, így az ítélet a szakvélemények alapján tényként fogadta el, hogy **I.r.** a cselekmény elkövetése idején kábítószer-függőségben szenvedett.

Ennek megfelelően az első fokú bíróság ítéletének tényállását a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján kiegészítette azzal, hogy **I.r.** vádlott a cselekmény elkövetése során kábítószer-függő volt.

Ezzel a kiegészítéssel a megyei bíróság ítélete teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

XIV.r. vádlott vádlott vonatkozásában a tényállás ilyen tartalmú kiegészítésére az ítélet a bíróság nem látott alapot. Az első fokú eljárásban orvosszakértői vizsgálatát végző szakértők vizsgálati módszereit, a szakma szabályait sértő eljárást megállapítani a védelmi hivatkozással ellentétben nem lehetett. A szakértői vélemény részét képező leíró rész igen részletes, olyan adatokat, tényeket rögzít, amelyek nyilvánvalóan csak a vizsgált személytől származhattak. A kérdések körét, jellegét illetően mindenre kiterjed, amely egy ilyen vizsgálat részét kell, hogy képezze, a vádlott együttműködését tükrözi. Az a védelmi hivatkozás tehát, amely a szakértők munkájával kapcsolatosan megfogalmazódott minden alapot nélkülöz, túlmutatni látszik a védekezés törvényes keretein is. A szakértők a magánszakvélemény ismeretében is fenntartották véleményüket, határozott és egyöntetű álláspontjuk szerint a vizsgálatához szükséges adatokat tekintve a magánszakértői vélemény bár részletesebb, de több, eltérő adatot nem tartalmaz, az intézet véleményével ellentétes megállapítása a szakértők klinikai szemléletéből adódik.

Az ítélet a bíróság mindezek alapján a **V-i** Igazságügyi Szakértői Intézete által adott szakvélemény megállapításait aggályosnak nem találta, nem látta szükségét újabb szakértő kirendelésének.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlottak bűnösségére.

A cselekmények eltérő minősítése, megnevezése azonban eltérő okokból bár, de mindegyik vádlott vonatkozásában szükségessé vált a másodfokú eljárásban. **I.r.** vádlott esetében a módosított tényállás alapján a cselekmény a Btk. 282/C.§ /2/ bekezdés IV. fordulatóban meghatározott, és a /4/ bekezdés II. tétele szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősül. Itt kell megjegyezni, hogy a jelentős mennyiség esetén a törvény sem a 282. sem a 282/A., B. és C.§-ok esetében nem értékeli külön minősítő körülményként a „köztes” mennyiség kapcsán a cselekmény súlyosabb megítélésére alapot adó bünszövetséget. Ezért az alap tényállás mellett sem volt helytálló ennyiben a bűncselekmény első fokú bíróság általi megnevezése. E bűncselekményt a törvény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az új büntetés kiszabása során az ítéletábla ezen keretek közt, az első fokú bíróság által helyesen feltárt bűnösségi körülmények figyelembe vételével szabta ki a főbüntetést szem előtt tartva a belső arányosság követelményeit is. A 3 év tartamú szabadságvesztés végrehajtási fokozata az enyhébb minősülés miatt ez esetben a Btk. 43.§ a/ pontja értelmében börtön. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama ezzel arányos, így annak megváltoztatását az ítéletábla nem látta szükségesnek.

XIV.r. vádlott vádlott vonatkozásában a tényállás / II/4./ rögzíti, hogy III. r. vádlott kábítószer beszerzési forrása XIII. vádlott volt, aki **XIV.r.** vádlottal 2004. június 15. és augusztus 26. napja közt 4-5 alkalommal járt H-ban, ahonnan forgalomba hozatal céljára pontosan meg nem állapítható fajtájú, illetve mennyiségű kábítószert szállítottak M-ra. Ebbe a sorozatba illik bele a b/ pontban írt eset, amikor elfogásra kerültek. A vádlott és társa ekkor a szintén H-ból megrendelésre szállított kábítószer áradására készült III.r. vádlott számára, akivel út közben folyamatos telefonkapcsolatot tartottak. Ez a magatartás az ítéletábla megítélése szerint túlmutat a kábítószer országba behozatalán. Valóban magában foglalja azokat a részmagatartásokat, amelyek megszerzés, országba behozatal elkövetési magatartásként önállóan is értékelést nyerhetnének. Ezek a résztvevőesemények egymást követve, összeadódva azonban ez esetben - figyelemmel az 1/2007.BJE számú jogegységi határozat iránymutatására is -, teljes mértékig kimerítik a kábítószer kereskedés elkövetési magatartás megállapításához szükséges kritériumokat. A vádlott és társa H-ban beszerzői kapcsolatokkal rendelkezett, megszervezte a kábítószer határig juttatását, majd onnan végezte a viszonteladó kereskedőhöz való eljuttatását. Ezért a vádlott ezen magatartása a Btk. 282/A.§ /1/ bekezdés IV. fordulatóban meghatározott és a /3/ bekezdés szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősül, melyet a Btk. 20.§ /2/ bekezdése szerint társtettesként követett el. A vádlott terhére rótt ez utóbbi bűncselekményt a törvény 5-15 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni, s emellett a másik bűncselekményének tárgyi súlya sem elhanyagolható. Ilyen körülmények közt a súlyosabb bűncselekmény büntetési tételének alsó határát alig meghaladó büntetés halmazati büntetésként inkább méltányos, mint eltúlzott, ezért az ítéletábla vele szemben az első fokon kiszabott fő- és mellékbüntetést tekintette kiszabottnak, annak enyhítésére okot, törvényes lehetőséget nem látva.

XXIX.r.vádlott esetében az ítéletábla osztotta a védelmi fellebbezést a cselekmény minősítését illetően. A kábítószerrel visszaéléses bűncselekmények zömükben magukban

foglalják két vagy több személy együttműködését, a kábítószer beszerzői, illetve a terjesztői oldalának ugyan ahhoz a személyhez kapcsolódását a cselekmény jellegéből fakadóan akár többszöri elkövetés alkalmával is. A bünszövetség, mint a cselekmény minősítő körülménye ebből következően csak olyan tartósabb, nagyobb szervezetségre utaló körülmények esetében jöhet szóba, amely a jelen ügyben **XXIX.r. vádlott** vádlott vonatkozásában nem volt megállapítható. A részben saját fogyasztásra, részben általa eladásra megvásárolt nem jelentős mennyiségű kábítószer vonatkozásában pusztán abból a tényből, hogy a kábítószert mindig azonos beszerzési forrásból szerezte, a bűncselekmény szervezett elkövetésére a cselekmény minősítéséhez szükséges mértékben következtetést levonni nem lehet. Ezért a vádlott terjesztői jellegű cselekményének minősítéséből az ítéletábra a bünszövetségre utalást mellőzte, a cselekmény helyes minősítése ekként a Btk. 282/A. § /1/ bekezdés III. fordulata szerint minősülő forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette. E cselekményt a törvény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a büntetési tétel alsó határa tehát megegyezik a megyei bíróság által alkalmazott, az enyhítő szakasz teljes kimerítésével kiszabott büntetéssel. Ezért annak enyhítésére a megváltoztatott, enyhébb minősítés mellett sem látott okot az ítéletábra, abban a formában sem, hogy a felfüggesztés próbaidejét mérsékeli. A büntetés kiszabása során a megyei bíróság valamennyi, a vádlott mellett szóló enyhítő körülménynek igen jelentős súlyt tulajdonítva látta elérhetőnek a büntetési célokat a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is. A maximális tartamban meghatározott próbaidő ez esetben szükséges és indokolt is ennek a feltevésnek az igazolására és annak a bizonyítására, hogy az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során nem tévedett.

Az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség vagyonek Kobzásra irányuló - a másodfokú tárgyaláson előterjesztett - indítványával kapcsolatosan úgy találta, hogy arról megalapozottan, a védelem számára is biztosítva a lehetőséget álláspontja kifejtésére, a védelemre való ilyen irányú felkészülésre, csak az első fokú bíróság által lefolytatott különleges eljárásban lehet döntést hozni, ezért a Be.375.§ /4/ bekezdése alapján e vonatkozásban az első fokú bíróságot a Be. 569.§ /1/ bekezdése szerinti különleges eljárás lefolytatására utasította.

A megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában, így azokat az ítéletábra a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta, míg a megváltoztató rendelkezések a Be. 372.§-án alapulnak.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ /1/ bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2009. február 5. napján

Dr.Nagy Zoltán sk. .Takácsné dr.Helyes Klára sk. .Csák Csilla sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. november 10. napján kelt B.239/2006/28. szám alatti ítélete IV.r., XIV.r. és XXIX.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2009. február 5. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: